

Мак Диздар

МОДРА РИЈЕКА

Нитко не зна гдје је она
мало знамо ал је знано

иза горе иза дола
иза седам иза осам
и још хуђе и још луђе
преко морних преко горких

преко глога преко драче
преко жеге преко стеге

преко слутње преко сумње
иза девет иза десет

и још дубље и још јаче
иза шутње иза тмаче

гдје пијетлови не пјевају
гдје се не зна за глас рога

и још хуђе и још луђе
иза ума иза бога

има једна модра ријека
широка је дубока је

сто година широка је
тисућ љета дубока јест

о дуљини и не сањај
тма и тмуша непреболна

има једна модра ријека

има једна модра ријека —
ваља нама преко ријеке

ПРАВЕДНИК

Ходећи кроз земљу
Кроз ноћи кроз дане
Видио је навист
Видио јест болест

И видио ране

Па изреко слово
Дижух главу к небу
Питајући о тајни
На путу ка гребу

Питајућ о тајни

А небо би плно
Мука от олова
Те та слова чуше
Они што брез душе

Те та слова чуше

Враждом се засмија
Змија аждахака
Бо глас се изгуби
У глухоти мрака

Бо глас се изгуби

Он се спусти у се
Међу катакомбе
Пси кости растепу
Након хекатомбе

Пси кости растепу

Тако тијело стаде
На путу кроз тмину
Паде ал глас један
Звони кроз тишину

Ал глас један звони

Глас што вјечно лети
К небу у висину

Еже вјечно лети

ГОРЧИН

Асе лежит
Војник Горчин
У земљи својој
На баштини
Тужди

Жих
А смрт дозивах
Ноћ и дан

Мрава не згазих
У војнике
Одох

Бил сам
У пет и пет војни
Без штита и оклопа
Е да едном
Престану
Горчине

Згибох од чудне боли

Не проби ме копје
Не устрели стријела
Не посјече
Сабља

Згибох од боли
Непреболи
Вољу
А дјеву ми уграбише
У робје
Ако Косару сретнете
На путевима
Господњим
Мољу
Скажите
За вјерност
Моју

КОСАРА

Кад је некуд гоне преко оштрог драча
Градим мост од руку њиме да корача

Све даље је воде преко мутне воде
Али чудом стиже мени све то ближе

Главу чисту мећу под оштрицу мача
У себи си виша. У мени си јача

Тебе више нема. Ал ти ниси нијема
На небу се јави ко црвена рана

Озвјездана

РАЗБОЈИШТЕ

Са двери слова древна
откључај тешки локот
и главу нујну с небом
у томе храму вјери

Без лова у крв голу
лежат ће нијеме звијери
на столу пуне усне
зелен сазрети чокот

У дол гоњена птица
слетјет ће да се сјати
и рука давно одбјегла
руци ће да се врати

Суша са била розга
нека се чисти до смисла
на рочиштима мозга
да нада не би свисла

Половина ће себе
састат се с половином
и тада нећеш знати
шта би са оним вином

Шта би са оним вином
тад више нећеш знати
ал злато натраг слатко
ту кожу можеш дати

На разбојишту
Невином

П Р В О

Сатворен у тијелу затворен у кожи
Сањаш да се небо врати и умножи

Затворен у мозак заробљен у срце
У тој тамној јами вјечно сањаш сунце

Заробљен у месо здробљен у те кости
Простор тај до неба

Како да премости?

С М Р Т

Земља је смртним сјеменом посијана
Али смрт није крај. Јер смрти заправо и нема
И нема краја Смрћу је само обасјана
Стаза успона од гнијезда до гнијезда